

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Obstinatio deploratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. III.

Obsinatio deploratur.

Adhuc quadraginta dies, & Ninive subvertetur &c. Joan. 3. 4. Mirabile imò miserabile! Ninivite ad duo verba Jonæ induerunt se cilicio: & totâ die verberant aures nostras sacra verba; & tamen non movemur Hugo Card. in Gen. 9. 13.

Estò quosdam aut stulta præsumptio longæ vitæ, aut spes quandoque agenda pœnitentiæ, confoletur; nonne novum hoc monstri genus est, esse aliquos etiam in morte vitiosos? Salvianus l. 7. de provid. Dei.

Clamavit Dominus in ligno; & hic clamor tam fortis fuit, quòd petras scidit, monumenta aperuit, terram concussit. Attende, quàm duri sunt filii Adam; qui illum non audiunt, quem insensibilia audierunt. S. Bonavent. f. 10.

Quot sunt indurati filii Adam, ut frangi, vel flecti non possint: quia non movet eos prædicatio, nec frangit eos infirmitas, vel tribulatio; nec emollit charitas, vel devotio; imò nec ipsa Christi passio. Idem f. 46.

§. IV.

Obsinatorum exempla.

Adam ubi es? Gen. 3. 9. Acsi diceret: à quanta gloria in quantam ignominiam lapsus es? Interrogat ergo eum, ut quid peccasti? acsi ipsi innueret, ut responderet: dimitte Domine! Et nusquam parèe auditur; nusquam humilitas, nusquam pœnitentia, conspicitur. S. Dorotheus Abb. de renunt. Doctr. I.

Orate Dominum, ut auferat ranas à me. Ex. 8. 8. Fecit Moyses, quod poscebat; sed non Pharaon, quod promiserat. Videns autem Pharaon, quòd datâ esset requies, ingravit cor suum, v. 15. Data requies obstinationem nutriebat, expertum discrimen ulterioris metum non creabat. Plus audaciæ ad nova delicta sumebat Pharaon, quia ranas evasit, quàm timoris caperet, quia sustinuit. Data salus stultam genuit fiduciam. Naxera in Jos. 8. 8. 13.

Et ecce unus de filiis Israël intravit ad scortum. Num. 25. 6. Zambri, cum passim fornicarij trucidarentur, ad Moabiticam ingressus est, gladiò Phinees occidendus. Oliva l. 9. Strom. §. noluit intelligere.

Consideraverunt, & inspexerunt me. Pl. 21. 18. Ut non aliquid transitorie, aut casualiter, fecisse videantur; dicit eos considerasse, & inspexisse; & cor eorum lapideum tot miraculis non fuisse mollium. Petræ scissæ sunt, terra tremuit, sol amictu se tenebrosò, nè tantum scelus videret, abscondit. Et proh dolor! iniquitas in ipsorum oculis defixa in sacrilegio suo mansit immobilis. Cassiodorus l. 1c.

Super quo percutiam vos ultra addentes prævaricationem? Il. 1. 5. Deus humano more loquitur instar parentis, aut heri; qui malè moratum filium, aut servum, verberibus castigatum, & non emendatum; quin po-

tius contumacem, & induratum, majora scelera committentem; quasi secum deliberans inducitur: quid faciam cum homine isto? castigatione fit insolentior. Sic loquitur Deus Ol. 6. 4. *quid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Juda?* Sic interpretatur prædicta verba. S. Hieron. Cyrillus, Basil. Chrysof. Procop. Quorum peccata medicinam possunt admittere, eosdem minacibus verbis castigare solitus, *visitabo, inquit, in virga iniquitates eorum* Pl. 88. 33. Atiis, quorum deplorata est salus, tanquam de respicientia dubitet, atque desperet: *quid ultra, ait, percutiemini?* Sic legit cit. v. ex Sept. versione. Arcones hic Dile. 7.

Tunc, jubente rege, indutus est Daniel purpurâ. Dan. 5. 29. Balthasar funestis characteribus confectus, ubi à Daniele intellexit, sibi imminere excidium, nè unam quidem profudit lacrymam; & tertium à rege proclamari jussit eum, à quo vita ejus fuerat conclamata. Nulli desumus, vel in funere, nisi nobis: curamus alium honorem, salutem nostram negligimus. Oliva antè citatus.

Ninive erat civitas magna itinere trium dierum; & cepit Jonas introire, & clamavit &c. Jon. 3. 3. Remigius hic. Per hos tres dies ambulavit per vicus, & plateas civitatis: & per quadraginta dies, à rege usque ad minimum, rigidam pœnitentiam subierunt. At Judæis Christus D. per tres annos prædicavit; per quadraginta annos dedit eis spatium pœnitendi. Ezech. 4. 6. *ditem pro anno, diem, inquam, pro anno dedi tibi.* Et tantâ Christi clementiâ obturati Judæi manserunt. Sylveira in Matth. 12. c. 24. q. 16.

Ve homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Matth. 26. 24. O saxum Judæ cor, & proditoris mens, adamante, silice & ferrò, impenetrabilior. quem emollire nequiverunt sermones sapientiæ, æternum væ, & maledictionis irevocabilis sententia. Sed avertit homicida hic, & omnium sceleratissimus, faciem suam; nè colorum videret Dominum. S. Laurent. Just. de triumph. Chr. ag. c. 7. Seris ferreis, interioris domus obstruxit januas, vectibusque firmavit; quatenus ad salutem ejus cunctorum salus aditum non haberet. Id. ib. Sagaciter perpendamus, quanta sit fragilitas, & malitia, mentis humanæ; eò quòd Judas iste miserrimus, auditis tantis Christi sermonibus, & beneficiis ab eò susceptis, etiam in hac cœna, in communione & pedum lotionem; tot visis Christi miraculis; & in tam sancta, & electissima societate Apostolorum, tantò tempore conversatus; ad tantam impietatem dilapsus est; nec à concepto scelerato proposito extitit revocatus. Dionys. Carthuf. in Luc. 22. O cœcitatem proditoris! qui, cum ineffabilibus mysteriis communicasset, idem permansit; & divinâ mensâ susceptus in melius commutari voluit. S. Chrysof. hom. 36. in Matth. 26.

Cantavimus vobis, & non saltastis; lamentavimus, & non plorastis. Luc. 7. 32. S. Ambros. Sic explicat: eò quòd videantur Judæi nec psalmis primò, nec Threnis postea prophetiis, credidisse; psalmis ad præmia pro-